

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxivament de la informació prèvia núm. IP 194 bis/2023, referent a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat.

Antecedents

1. En data 12/04/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de denúncia contra l'Ajuntament de (...) i la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat (DGP), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

La persona denunciant és funcionària del cos de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (PG-ME), i en el seu escrit de denúncia exposava que la Policia Local de (...) (PL) havia comunicat a membres de la PG-ME dues diligències policials referents a ella, i que això l'havia perjudicat greument. En concret, manifestava el següent:

- 1.1. Que, en data 16/12/2021, el cap de la Policia Local de (...) va trucar a un membre de la PG-ME per informar-lo que el mateix dia havien emès un atestat policial (núm. (...)), per una denúncia referida a una sostracció de productes d'un supermercat Carrefour situat al municipi de (...), la qual cosa podia ser constitutiu d'un furt lleu, i que la persona presumptament responsable era membre de la PG-ME. La denunciant considerava il·lícita tant la revelació de la seva condició de mossos d'esquadra (ME) com la remissió de l'atestat policial a la DGP.

Per motiu d'aquests fets, la DGP va obrir una informació reservada (núm. (...)/2022-IR) i posteriorment va incoar-li un procediment disciplinari (núm. (...)/2022), cosa que la denunciant considerava contrari al principi de finalitat.

- 1.2. Que, en data 22/06/2022, la Policia Local va emetre un segon atestat policial contra la persona denunciant (núm. (...)), per la seva implicació en un accident de trànsit ocorregut al municipi de (...) i per conduir el seu vehicle presumptament sota els efectes de l'alcohol. La PL va trametre l'atestat a la DGP en el marc de la informació reservada núm. (...)/2022-IR, la qual va derivar en un segon procediment disciplinari (núm. (...)/2022). La denunciant considerava il·lícita tant la remissió de les diligències policials a la DGP com la incoació del procediment disciplinari, perquè considerava que això últim vulnerava el principi de finalitat.
- 1.3. Que la PL va informar d'aquestes denúncies la seva exparella i pare dels seus fills, que també és mossos d'esquadra, la qual cosa la va perjudicar ja que, arran d'això, va sol·licitar que se li retirés temporalment la guàrdia i custòdia del seu fill menor i que se li assignés a ell.
- 1.4. Que molts companys de la denunciant i els seus superiors jeràrquics van accedir a les dues diligències policials per a finalitats alienes a les funcions policials encomanades (per interès particular).

La denunciant aportava documentació diversa relativa als fets denunciats descrits als punts 1.1, 1.2 i 1.3.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 194/2023), d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.
3. En aquesta fase d'informació, en data 18/05/2023 es va requerir l'Ajuntament perquè informés sobre diverses qüestions relatives als fets denunciats.
4. En data 31/05/2023, l'Ajuntament va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:
 - 4.1. En relació amb els tractaments de dades efectuats arran de l'atestat policial núm. (...) /2021 (...), emès per presumpte furt al supermercat Carrefour:
 - Que el cap de la Policia Local va trucar des del telèfon corporatiu al cap de Seguretat Ciutadana de la comissaria de la PG-ME a (...), atès que és la persona de referència a qui es truca davant el coneixement d'un il·lícit penal comès per un agent de policia, per responsabilitat davant els fets i per si calgués que l'Administració a la qual pertany depurés responsabilitats disciplinàries.
 - Que la PL no va enviar les diligències policials a la DGP, ni tampoc les va facilitar a l'exparella de la persona denunciant.
 - Que la PL va saber que la persona que presumptament havia comès el furt era mossa d'esquadra perquè en el moment dels fets anava acompanyada pel seu fill menor, i un dels agents de la PL denunciants la va reconèixer perquè els fills d'ambdós anaven al mateix centre educatiu.
 - En relació amb la base jurídica que empararia la revelació a la PG-ME que la persona presumptament autora del furt era membre de la PG-ME, l'Ajuntament va manifestar el següent:

“Les forces i cossos de seguretat, com a integrants de l'Administració Pública, d'acord amb l'article 103 de la Constitució espanyola, es regiran pels principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb submissió plena a la llei i al dret.

La Llei orgànica 2/86 de Forces i Cossos de Seguretat (LOFCS) concedeix una importància rellevant als òrgans de coordinació. El coneixement mutu entre els cossos de seguretat és decisiu per a la consecució d'aquesta coordinació recíproca.

En el seu preàmbul es diu (...).”

(...)

Coordinació es tracta d'una cooperació de caràcter paritari dels tres òrgans encarregats d'aconseguir-la entre les forces de seguretat de l'Estat, les forces dependents de les comunitats autònomes i les dels ens locals.

Al llarg de l'articulat de la Llei orgànica 2/86 apareixen constantment els conceptes de cooperació i mutu auxili amb la finalitat concreta d'assolir una perfecta coordinació de les polítiques de seguretat.

Concretament, l'article 45 disposa que els membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i els cossos de policia de les comunitats autònomes han de prestar-se mutu auxili i informació recíproca en l'exercici de les seves funcions respectives.

En aquest punt hem de recordar que en els diferents règims disciplinaris (CNP, CME, PL) es considera com a infracció molt greu la falta de col·laboració manifesta amb els altres membres dels cossos de seguretat.

En l'àmbit autonòmic, la Llei 4/2003 d'ordenació del sistema de seguretat de Catalunya també recull els principis de col·laboració i coordinació (...)."

- 4.2. En relació amb els tractaments de dades efectuats arran de l'atestat policial núm. (...)/2022 At, emès per presumpta conducció de la denunciante sota els efectes de l'alcohol i per estar implicada en un accident de trànsit:
- Que, en data 7/07/2022, la Policia Local sí que va enviar a la DGP aquestes diligències policials. Ho va fer arran de la petició formulada per l'inspector cap de l'Àrea Disciplinària de la Divisió d'Afers Interns (DAI).
 - Que la Policia Local no va facilitar a l'exparella de la persona denunciante cap informació relacionada amb les diligències policials, tret de la informació verbal proporcionada el mateix dia 22/06/2022 que va tenir lloc l'accident de trànsit, i en què un agent de la policia local va trucar a l'exparella per comunicar-li que el seu fill menor d'edat estava dins el vehicle accidentat.
5. En data 18/05/2023, es va requerir la DGP perquè informés sobre diverses qüestions relatives als fets denunciats.
6. En data 06/06/2023, la DGP va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:
- 6.1. En relació amb els tractaments de dades efectuats arran de l'atestat policial núm. (...)/2021 AT (...) per presumpte furt al supermercat Carrefour:
- Que la PL va trucar a la PG-ME, en concret, al "comandament operatiu responsable de les unitats de seguretat ciutadana de l'àmbit territorial on van tenir lloc els fets denunciats (cap de la unitat de seguretat ciutadana de l'ABP (...)), el qual, a més, és l'interlocutor de les diferents policies locals de la zona territorial per tal de posar en coneixement la concurrència de fets que podrien ser constitutius d'infracció penal."

- Que la DGP va accedir a les diligències policials de la PL per obrir la informació reservada IR (...)/2022 a través de l'aplicació del sistema d'informació policial de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, al qual també tenen accés les policies locals.
- Pel que fa a la finalitat que va justificar els tractaments posteriors duts a terme per la DGP:

La PG-ME té atribuïdes les funcions d'investigació de fets que puguin ser constitutius de delictes o infracció penal i, a aquest efecte, totes les diligències policials del sistema de seguretat de Catalunya queden incorporades en el sistema d'informació policial subjecte al tractament previst a la Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals.

En virtut del coneixement d'aquestes dades, es va considerar necessari exercir la potestat disciplinària en atenció a les previsions contingudes a la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra. Correspon al titular del Departament exercir la potestat sancionadora que li atribueixen les disposicions legals i, per tant, el tractament de les dades per exercir les funcions disciplinàries d'acord amb el que disposa l'article 16 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra. En aquest sentit, li serien també d'aplicació les previsions contingudes a la Llei 4/2003, d'ordenació del sistema de seguretat pública, i els articles 18 i 61.1 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

- 6.2. En relació amb els tractaments de dades efectuats arran de l'atestat policial núm. (...)/2022 AT (...) per presumpta conducció sota els efectes de l'alcohol:
- Que la DAI de la DGP va sol·licitar a la PL que li trametés aquestes diligències policials.
 - Que el tractament d'aquestes dades per incoar una informació reservada i posteriorment l'expedient disciplinari núm. (...)/2022 està emparat per la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, així com per la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.
- 6.3. En relació amb si companys de la denunciada van accedir a les dues diligències policials per a finalitats alienes a les funcions policials encomanades (per interès particular):
- Que les diligències policials estan incorporades a la plataforma digital o aplicació de la Direcció General de la Policia.
 - Que no es té constància que en cap cas s'hagi difós el contingut de les diligències policials.
 - Que, en relació amb l'exploració dels tractaments, s'ha comprovat que les consultes o accessos els va fer únicament personal de la DGP degudament autoritzat i segons els paràmetres de seguretat establerts.

7. En la data de signatura d'aquesta resolució, la directora de l'Autoritat ha acordat arxivar la part de la denúncia referida als tractaments dels quals és responsable l'Ajuntament de (...).

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. A partir del relat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats que són objecte d'aquesta resolució d'arxivament.

Les consideracions que s'efectuen en els epígrafs següents parteixen de la premissa que l'accés de la PG-ME a les dades de la denunciant abans dels tractaments denunciats va ser conforme amb la normativa de protecció de dades.

Aquesta qüestió s'ha analitzat en la resolució d'arxivament de la part de la denúncia formulada contra l'Ajuntament de (...), per tractar-se d'un efecte derivat de la comunicació de dades que va efectuar la seva Policia Local. Per això, ens remeten a les consideracions que s'exposen a la resolució esmentada i que ara es resumeixen assenyalant que l'accés de la PG-ME als atestats policials referits a la denunciant, i a la seva condició de mossa d'esquadra, estan emparats per la base jurídica prevista a l'article 6.1.e del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD), d'acord amb la qual són lícits els tractaments que són necessaris "per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament".

També estan emparats per la base jurídica prevista a l'article 6.1.c de l'RGPD, d'acord amb la qual són lícits els tractaments que són necessaris "per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament" (en relació amb l'article 24 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya). S'arriba a aquesta conclusió tenint en compte que els tractaments assenyalats es fonamenten en la normativa següent, de la qual es desprèn que la PG-ME és la policia competent per conèixer d'un fet rellevant per la seguretat ciutadana; específicament, per conèixer dels accidents de trànsit ocorreguts a la via urbana i, també, d'uns fets comesos per un membre del cos policial que podien ser constitutius d'una infracció disciplinària:

- Amb caràcter general, en els principis de cooperació recíproca, coordinació i col·laboració mútua que regeixen les relacions entre ambdós cossos policials (art. 12.2 LPL, art. 12.2 Llei 10/1994, d'11 de juliol de la PG-ME (LPGME), art. 3 LOFCS i art. 6 Llei orgànica 4/2015 de protecció de la seguretat ciutadana).
- Amb caràcter particular, d'una banda, en el fet que la PG-ME és la policia ordinària i integral a Catalunya (art. 5 LPGME) que exerceix les funcions de seguretat ciutadana

(art. 12.1 LPGME), entre les que s'inclou, pel que aquí interessa, la protecció dels béns (*h*) i la col·laboració amb les policies locals en la recollida, el tractament i la comunicació recíproca d'informació d'interès policial (*g*); i que en l'àmbit de la seguretat pública ambdós cossos policials tenen l'obligació de facilitar-se mútuament la informació que sigui rellevant per complir les funcions respectives (art. 24 Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya). D'altra banda, en el fet que la Llei 10/1994 i el reglament de desenvolupament regulen el règim disciplinari que resulta aplicable davant fets que podrien ser constitutius d'una infracció disciplinària.

Un cop determinada la licitud dels accessos de la PG-ME als dos atestats de la PL, correspon analitzar els tractaments posteriors duts a terme per la PG-ME o que s'han denunciat.

- 2.1. Sobre la vulneració del principi de limitació de la finalitat per la utilització de les dades recavades en els atestats de la PL per a fins disciplinaris.

El principi de limitació de la finalitat exigeix que les dades personals no es tractin posteriorment de manera incompatible amb aquella finalitat (art. 5.1. *b* de l'RGPD). En sentit contrari, es pot assenyalar que el principi de limitació de la finalitat no impedeix el tractament de dades personals per a finalitats compatibles amb les finalitats determinades, explícites i legítimes.

L'article 6.4 de l'RGPD estableix els criteris mínims que cal tenir en compte per valorar la compatibilitat de finalitats. També preveu dos supòsits en què és possible tractar les dades per a una finalitat diferent de la inicialment prevista, sense necessitat d'efectuar un judici de compatibilitat, com segueix:

"4. Cuando el tratamiento para otro fin distinto de aquel para el que se recogieron los datos personales no esté basado en el consentimiento del interesado o en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que constituya una medida necesaria y proporcional en una sociedad democrática para salvaguardar los objetivos indicados en el artículo 23, apartado 1, el responsable del tratamiento, con objeto de determinar si el tratamiento con otro fin es compatible con el fin para el cual se recogieron inicialmente los datos personales, tendrá en cuenta, entre otras cosas:

- a) cualquier relación entre los fines para los cuales se hayan recogido los datos personales y los fines del tratamiento ulterior previsto;
- b) el contexto en que se hayan recogido los datos personales, en particular por lo que respecta a la relación entre los interesados y el responsable del tratamiento;
- c) la naturaleza de los datos personales, en concreto cuando se traten categorías especiales de datos personales, de conformidad con el artículo 9, o datos personales relativos a condenas e infracciones penales, de conformidad con el artículo 10;
- d) las posibles consecuencias para los interesados del tratamiento ulterior previsto;
- e) la existencia de garantías adecuadas, que podrán incluir el cifrado o la

seudonimización.”

En aquest cas, l'emissió dels dos atestats policials referits a fets que podien ser constitutius de sengles infraccions penals tenien per finalitat essencial servir per a la instrucció i el posterior judici penal per part de l'autoritat judicial, com així va succeir.

En concret, arran que la PL trametés al jutjat de guàrdia competent el primer atestat referit al presumpte delicte lleu de furt, el jutjat de primera instància i instrucció núm. (...) de (...) va dictar una interlocutòria de data 19/05/2022, en què en va decretar el sobreseïment provisional, atesa la renúncia expressa de qui havia formulat la denúncia. I arran de la remissió del segon atestat, el mateix jutjat va dictar sentència de data 26/06/2022 (ferma) en el judici ràpid núm. (...) /2022, en què va condemnar la denunciante, com a autora responsable d'un delicte contra la seguretat viària de l'article 379 del Codi penal, a la pena de quatre mesos de multa a raó de cinc euros diaris, amb la responsabilitat personal subsidiària en cas d'impagament, i a la privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotor durant deu mesos.

Per tant, aquesta és la finalitat inicialment prevista que va emparar la recollida de les dades de la denunciante per part de la PL.

Pel que fa als tractaments posteriors, cal tenir en compte que a Catalunya hi ha una xarxa integrada d'informació policial gestionada pel Departament d'Interior, que té per finalitat acomplir les funcions encomanades a cada cos policial en matèria de seguretat pública, a través de l'actuació coordinada. Fruit d'aquesta xarxa, i d'acord amb el conveni subscrit en data 09/12/2008 entre el Departament d'Interior i l'Ajuntament de (...), els dos atestats policials es van incorporar a la base de dades policial, a la qual la PG-ME hi pot accedir per complir les funcions públiques encomanades.

En aquest cas, la PG-ME va accedir al primer atestat policial a través d'aquesta base de dades policial. Com s'ha assenyalat, aquest accés es fonamenta en el fet que l'atestat versava sobre fets que eren rellevants per a la seguretat ciutadana -cosa que inclou la protecció de les persones i els béns-, la tutela de la qual és competència de la PG-ME (art. 164.5.a Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC)), art. 12.1.h 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, art. 5.3 LO 4/2015). La justificació de l'accés es fonamenta, per exemple, en el fet que la PG-ME ha d'actuar en casos en què els danys als béns en llocs públics no siguin constitutius d'infracció penal, com també en el fet que ha de verificar que els fets presumptament constitutius d'una infracció penal s'han comunicat a l'autoritat judicial.

Ara bé, el tractament que es denuncia es refereix a la utilització per la DGP de les dades de l'atestat policial de la PL, per depurar possibles responsabilitats disciplinàries. Respecte d'això, el fet que la denunciante sigui mossa d'esquadra i exerceixi tasques policials en un centre penitenciari podria portar a considerar que l'actuació disciplinària exercida per la DGP repercuteix, en darrer terme, en la seguretat pública. I això estableix un lligam amb la finalitat inicial que va justificar la recollida de dades de la denunciante en els atestats policials tramesos a l'autoritat judicial.

Ara bé, cal reconèixer que el règim disciplinari persegueix que els empleats públics ajustin la seva actuació a un codi de conducta que els imposa l'ordenament jurídic (principis, valors

ètics i deures), a fi d'assegurar que l'Administració faci efectiu el dret dels ciutadans a una bona administració i a l'exercici correcte de les funcions públiques.

Dit això, en aquest cas no cal efectuar un judici de compatibilitat, ja que hi concorre un dels supòsits previstos a l'article 6.4 de l'RGPD. En concret, el que permet el tractament per a una finalitat diferent de la que va justificar la recollida de les dades, quan aquest nou tractament i finalitat està previst en el Dret de la Unió o dels Estats membres i es considera necessari i proporcional en una societat democràtica per salvaguardar els objectius assenyalats a l'article 23.1 de l'RGPD. Entre els objectius que assenyalen aquest precepte, hi ha els "objectius importants d'interès públic general de la Unió o d'un Estat membre" (art. 23.1.e RGPD).

Aquest és el cas present. La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, i el Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari, constitueixen una base jurídica clara i precisa l'aplicació de la qual és previsible pels membres del cos policial.

D'acord amb aquesta normativa, quan el Departament d'Interior té coneixement que un membre de la PG-ME ha comès un fet que pot ser constitutiu d'una infracció disciplinària està obligat a aplicar el règim disciplinari (art. 16.2.g Llei 10/1994), encara que contra ell s'hagi iniciat un procediment penal pels mateixos fets (art. 8.3 LOFCS i art. 8.c Llei 10/1994).

La documentació aportada i la normativa assenyalada porta a concloure que aquest era el cas. En concret:

- Pel que fa als fets referits a la presumpta comissió d'un furt: si a la seu judicial penal la denunciada era condemnada per furt, això seria constitutiu d'una infracció disciplinària molt greu (art. 68.1.e Llei 10/1994 e). I, en cas de no ser condemnada, es podria considerar una actuació contrària a la imatge del Cos i al prestigi de la Generalitat, la qual cosa és constitutiu d'una infracció greu (art. 69.c Llei 10/1994), o bé una altra infracció.
- Pel que fa als fets referits a la presumpta conducció sota els efectes de l'alcohol: el plec de càrrecs del procediment disciplinari que la denunciada ha aportat preveu que aquests fets podrien ser constitutius de la infracció disciplinària prevista a l'article 69.g de la Llei 10/1994, que preveu com a infracció greu: "haver estat condemnat per la comissió de qualsevol conducta o actuació constitutives de delictes dolosos no tipificats disciplinàriament com a falta molt greu, o per la comissió de qualsevol infracció penal en l'exercici de les funcions professionals o quan afecti els principis bàsics d'actuació de l'article 11 d'aquesta Llei."

Per tant, els tractaments de dades de la denunciada derivats de la tramitació per la DGP de les informacions reservades i els procediments disciplinaris tenen l'origen en la necessitat d'assegurar el compliment de les obligacions derivades de la relació administrativa que vincula la denunciada -com a personal funcionari- amb el Departament d'Interior, responsable del tractament. En altres paraules, el control del compliment d'aquesta obligació és una funció que correspon exercir a la mateixa Administració a la qual la denunciada presta serveis.

Així doncs, la utilització per part de la DGP de les dades prèviament facilitades per la PL, per dur a terme determinades actuacions tendents a comprovar uns fets que podrien constituir una infracció disciplinària i sustentar, així, una informació reservada i posteriorment un procediment disciplinari, seria una actuació que no contravindria la normativa de protecció de dades. I això ja que hi concorreria, d'una banda, l'excepció prevista a l'article 6.4 de l'RGPD i, de l'altra, la base jurídica prevista a l'article 6.1.e de l'RGPD, que considera lícit el tractament que és necessari "para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento."

D'acord amb el que s'ha exposat, escau desestimar aquest motiu de denúncia.

2.2. Pel que fa a l'accés als atestats per part d'altres mossos companys de feina de la denunciant.

Pel que fa a aquest motiu de denúncia, la DGP ha manifestat que no té constància que el contingut de les diligències policials s'hagi difós. També que, en relació amb el SIP, ha verificat que els accessos únicament els va efectuar personal autoritzat de la DGP i segons els paràmetres de seguretat establerts.

La persona denunciant no ha aportat cap element que posi de manifest, ni tan sols indicàriament, un accés indegut o una revelació de dades il·lícita, més enllà de les manifestacions referides a la seva exparella, que pels motius exposats no resulten prou indicatives a aquest efecte. Per tant, escau desestimar aquest motiu de denúncia per manca de prova dels fets denunciats.

3. L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'article 20.1 del mateix decret determina que escau el sobreseïment: "a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa."

De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades, escau acordar-ne l'arxivament.

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 194bis/2023, ja que no s'ha constatat que s'hagi produït cap acte que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades.
2. Notificar aquesta resolució a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat i a la persona denunciant.

3. Comunicar aquesta resolució a l'Ajuntament de (...).
4. Ordenar que la resolució es publiqui al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu les persones interessades poden interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora